

Fra LaRouche 3. marts 2015: LaRouche fordømmer aftalt spil mod Putin for Nemtsov- mordet; konfronterer Obama

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche fordømte i dag det svindelagtige forsøg på at kaste mistanke på den russiske præsident Vladimir Putin for mordet på den russiske, liberale politiker Boris Nemtsov natten mellem 27. og 28. februar. LaRouche hævdede faktisk, at mordet på Nemtsov simpelt hen var en provokation, rettet mod Putin, som han havde sagt, lige siden mordet blev kendt. Beviserne er endegyldige, og spillet handler om liv eller død: fred eller krig. Under disse omstændigheder har Obama, gennem sin opbakning til dette aftalte spil i et interview med Reuters i går (2. mrs.), gjort sig fortjent til, som USA's sidste forsvarslinje, omgående at blive afsat fra embedet.

For det første er der mht. mordet på Nemtsov ingen fornuft i at hævde, at Nemtsov repræsenterede nogen som helst trussel mod Putin, med hans 87 % 's popularitetsrate. Hvem kan benægte, at Nemtsov fuldstændig havde miskrediteret sig selv gennem sin rolle i Jeltsinregeringen, da vestlige spekulanter ødelagde Rusland, eller at Nemtsovs støtte i befolkningen var minimal på det tidspunkt, hvor han blev dræbt?

Den fremtrædende franske økonom og Ruslandsekspert, Jacques Sapir, udlagde i dag en analyse med titlen, »Hvem kastede mistanke på Vladimir Putin?« Den viser på den ene side, at mordet på Nemtsov var en professionels værk, som et lejemord, men at mordet på den anden side var iscenesat i fuld offentlighed, bogstavelig talt lige under Kremles vinduer, på en sådan måde, at det i vidt omfang gjorde faren for morderne og hele operationen større – for netop at kaste mistanke på

Vladimir Putin.

Blandt sine øvrige betragtninger siger Sapir, at nedskydningen bagfra indebærer, at man fuldstændig har identificeret målet, og fremgangsmåden indikerer en ekspertise, der kun er forenelig med et lejemord; risikoen for at ramme forbi eller forvolde skader, der ikke er dødelige, er høj. Bemærk antallet af skud, otte eller flere, at der ikke blev givet et nådeskud (coup-de-grace), samt den kendsgerning, at Nemtsovs ledsager ikke blev skadet.

»Fra dette standpunkt under man sig over, at man ikke ventede, til Nemtsov var kommet hjem? Det klassiske lejemord sker et sted, hvor man er sikker på at finde offeret: trappeopgangen i den bygning, hvor offeret bor, eller netop, som offeret går ud af en restaurant. Det blotte valg af gerningsstedet kunne indikere en overlagt hensigt, som f.eks. at inddrage Putin i mordet. Det er under alle omstændigheder åbenlyst, at morderne løb en risiko, der synes at indikere en politisk hensigt. Det får alt samme en til at tænke på en fælde, en iscenesættelse.

Hvorfor skulle disse mennesker ønske at dræbe Nemtsov mere eller mindre direkte under Kremles vinduer?«

Denne pointe, som Sapir fastslår, bekræftes af en depeche fra Moskva fra en ikke navngiven, men troværdig korrespondent til den tidligere amerikanske ambassadør til Sovjetunionen Jack Matlock, og som på lignende måde skrev:

»Kremles mure og Bekhlímisevskaja-tårnet udgør kulisserne med St. Basil-katedralen til højre. Man kan simpelt hen ikke forestille sig noget sted, der kunne inkludere flere symboler på den russiske stat. Det ligner aftalt spil.«

Sapir fortsætter:

»Hvordan skulle disse folk have indsamlet kendskab til Nemtsovs opførsel, efter han forlod restauranten med en pige ved sin arm? Igen her ville et mord ved Nemtsovs hjem have

været meget mere fornuftigt. Og hvis pigen har forbindelse til drabet (selv om det ikke var direkte og ikke var med fuldt overlæg), så ville det have været nødvendigt med dybe forbindelser til Ukraine.«

(Mon disse forbindelser har forbindelse til viceudenrigsminister Victoria Nulands forbindelser til ukrainske nazister, kunne man spørge?)

Sapir miskrediterer fuldstændig den idé, at dette kunne have været et mord, der var dirigeret af Putin, og skriver:

»Medierne i Frankrig og i de vestlige lande har fremsat idéen om et mord, der var beordret af Kreml, eller af bevægelser med tæt forbindelse til Kreml. Vi vil med det samme sige, at den første hypotese ikke stemmer overens med gerningsstedet. Desuden er det svært at se, hvilken interesse den russiske regering skulle have i at få et medlem af oppositionen dræbt, bestemt en kendt modstander, men én, der var faldet i den politiske baggrund. Da Vladimir Peskov, talsmand for præsident Putin, sagde, at Nemtsov hverken repræsenterede en fare eller en trussel om magten, var det fuldstændig sandt. Og hvis vi forudsætter, at mordet på Nemtsov var et forsøg på at skræmme de andre i oppositionen, ville det have været langt enklere at ramme ham hjemme. Idéen om, at den russiske regering skulle have været direkte eller indirekte involveret, virker højst usandsynlig.«

Efter på samme måde at have miskrediteret idéen om, at Nemtsov blev dræbt af højreorienterede, russiske nationalister, skriver Sapir:

»Vladimir Putin og den russiske regering har omgående fremsat teorien om en provokation. Det er nemt at se, hvorfor denne hypotese appellerer til dem. Men man må være ærlig nok til at sige, at det er, hvad det er. Putin er faktisk målet for en intens og udbredt hadekampagne i de vestlige medier. Mordet på en person, der angiveligt skulle være en modstander, er

simpelthen noget, journalisterne ikke kunne modstå. De reagerede med at beskyldte ham for alle synder på jordens overflade. Den kendsgerning, at Nemtsov var stærkt forbundet med en politik, der mislykkedes i '90'erne, og som førte Rusland til randen af sammenbrud, er blevet glemt. Den kendsgerning, at Nemtsov har valgt at rådgive ukrainske regeringer under den Orange Revolution siden 2004, er blevet glemt. Mange mennesker, og ikke kun i Rusland, kunne have grund til at ønske Nemtsov død. Men alt dette er blevet glemt, og kampråbet lyder nu, »Putin er en morder«, eller »Putin har inspireret til Nemtsovs morder«. Det er simpelthen en skam, en forbandet skam. Men det er i overensstemmelse med den krig, de vestlige medier fører mod Rusland og Putin.«

Nu har Obama anbragt sig midt i dette aftalte spil med en erklæring til Reuters den 2. marts, som karakteriserer mordet på Nemtsov som

»en indikation på et klima, i det mindste internt i Rusland, hvor samfundsborgere, uafhængige journalister og folk, der forsøger at kommunikere på Internettet, i stigende grad har følt sig truet, holdt tilbage. Og den eneste information, som den russiske offentlighed kan få, er i stigende grad gennem statskontrollerede medier.«

»Det her betyder, at Obama skal væk«, sagde LaRouche.

»For det udgør vores forsvar at få Obama smidt ud. Og det ville redde USA. For USA's præsident afviste det ikke; han holdt ikke en sådan beskyldning tilbage, men tillod den at gå igennem. Her står vi, med en verden, der nu konfronteres med en trussel om atomkrig, global atomar krig, der aldrig før er sket i menneskehedens historie; og som præsident af USA låner man sig tilbage i stolen og lader udbredelsen af en falsk rapport af denne art gå upåtalte hen, og så har man rent taktisk indforskrevet sig til at blive smidt ud af embedet. Og det er, hvad vi burde gøre. Så den dumme skiderik vidste en ting: hvad det var, han gjorde. Og for at tillade det,

tolerere det, og ikke træde frem og fornægte det, er han skyldig.

Vil du redde USA? Vil du redde civilisationen? Så er det, hvad du må gøre.»

Download (PDF, Unknown)

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Ugeavis 10 – 2015:

**Flere internationale
advarsler om 3. Verdenskrig –
hjælp os med at få en debat i
gang i Danmark!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Rabindranath Tagore og
Indiens bidrag til en
harmonisk menneskehed**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

RADIO SCHILLER den 2. marts 2015:

Ruslands atomstyrker er klar / Grækenlands strategiske betydning / SAS strejken

Med formand Tom Gillesberg

Flere og flere advarsler om 3. Verdenskrig – En kronologi

2. marts 2015 – Der kommer flere og flere internationale advarsler om en atomar 3. Verdenskrig. Men de nævnes kun sporadisk i de etablerede medier. Vi offentliggør her en liste af links i kronologisk orden for at give jer lejlighed til selv at danne jer et billede af situationen. Listen omfatter også krigspartiets røster for at vise, hvordan ideologisk blindhed truer med at styrte verden ned i afgrunden.

Listen kommer fra [BüSo's](#) hjemmeside, Bürgerrechtsbewegung Solidarität, LaRouche-bevægelsens tyske søsterorganisation og tysk politisk parti med Helga Zepp-LaRouche som formand. Her kan du også høre hendes ugentlige onsdags-webcast.

Kære læser, medlem, abonnent: Situationen er meget, meget alvorlig, hvis vi ikke får stoppet det her. Gå med i det danske Schiller Institut, og kast dine kræfter ind, sammen med vore medkæmpere i Tyskland, [USA](#), [Frankrig](#), [Sverige](#) og mange

flere lande, for at sikre, at den værste humanitære og kulturelle ødelæggelse i menneskehedens historie bliver stoppet i tide.

Vores formand, Tom Gillesberg, opfordrer konstant til, at vi får rejst en debat i samfundet om disse spørgsmål. Brug comment-funktionen her på hjemmesiden. Vi kan sætte jer i forbindelse med hinanden, så I f.eks. sammen kan skrive artikler til alle lokalaviser i landet, kontakte lokale Radio/Tv-medier, arrangere orienteringsmøder i jeres lokalområde – vi skal nok komme – **OG FÅ EN OFFENTLIG DEBAT OM DISSE VIGTIGE SPØRGSMÅL I GANG!**

Danmark, hører du?

Vi har brug for penge til at arrangere den næste konference i Danmark og til løbende udgifter, tryksager osv., så vi kan gøre dette arbejde, der *ubetinget må gøres*. Alle Schiller Instituttets medarbejdere arbejder ulønnet. Åbn generøst din pengepung, bliv medlem/abonnent, eller send os et bidrag. Ring 35 43 00 17 og tal med Michelle Rasmussen, vores kasserer (og næstformand).

1. Consortium News 23.02.2015: Ready for Nuclear War over Ukraine?
2. CBC News 21.02.2015: Ukraine preparing for 'full-scale war,' says former envoy to Canada
3. National Press Club in Washington, D.C./LaRouchePAC 18.02.2015: Ambassador Jack Matlock: The Mistakes We Made with Russia and How to Stop Making Them
4. The Guardian 16.02.2015: West must learn to live with Putin, former MI6 head warns
5. Russia Today 16.02.2015: The wise men, please step forward – Edward Lozansky und Martin Sieff
6. Spiegel Online 10.02.2015: Victoria Nuland: Amerikas Krawall-Diplomatin

7. Spiegel Online 08.02.2015: Nato-Russland-Krise: Das nukleare Gespenst kehrt zurück
8. Project Syndicate 03.02.2015: Securing the Euro-Atlantic Community – Browne, Ivanov, Nunn
9. Moscow Times 26.01.2015: Ukraine Crisis More Dangerous Than Cold War – Igor Iwanow
10. Bulletin of the Atomic Scientists 22.01.2015: Press release: It is now 3 minutes to midnight
11. Spiegel Online 18.01.2015: Neue Snowden-Dokumente: Die NSA rüstet zum Cyber-Feldzug
12. Spiegel Online 16.01.2015: Gorbachev Interview 'I Am Truly and Deeply Concerned'
13. The Nation 10.12.2014: How the Obama Administration Learned to Stop Worrying and Love the Bomb – Theodore Postol
14. European Leadership Network 10.11.2014: Dangerous Brinkmanship: Close Military Encounters Between Russia and the West in 2014
15. Georgetown University 2013: The New Era of Nuclear Weapons, Deterrence, and Conflict – Keir A. Lieber and Daryl G. Press (pdf)
16. International Security 2006: The End of MAD? – The Nuclear Dimension of U.S. Primacy – Keir A. Lieber and Daryl G. Press (pdf)
17. Foreign Affairs 2006: The Rise of U.S. Nuclear Primacy – Keir A. Lieber and Daryl G. Press

Titelbillede: Guernica, Pablo Picasso

EIR: Vil HSBC-skandalen sænke Wall Streets Obama-præsidentskab?

HSBC befinder sig i centrum af det meste af det aftalte spil mellem de store banker og de store narko- og terrororganisationer. Fra et historisk synspunkt er dette lovligt. Fra dens opstart i 1865 som Hongkong and Shanghai Banking Company har HSBC været clearingbank for verdens opiumshandel.

Download (PDF, Unknown)

Planter Obama en begrænset atomkrig i Eurasien og Vesteuropa?

28. feb. 2015 – Den 25. februar advarede Lyndon LaRouche, under diskussioner med sine medarbejdere, mod at afvise advarsler om en truende atomkrig med det argument, at ingen i fuldt alvor ville overveje en sådan krig, fordi den jo ville føre til menneskehedens udslettelse. »Denne idé om en atomkrig er ikke helt, som Obama eller hans strateger forestiller sig.« Planlæggerne af en sådan konfrontation ønsker sikkert ikke at føre verdenskrig over hele planetens territorium, men ville forsøge at begrænse atomkrigen til Eurasien og Vesteuropa.

»De ønsker en bestemt del af verden, i den transatlantiske region, som arena«, sagde LaRouche, for at »være tilskuere til ødelæggelsen af resten af verden ... Faren truer hovedsageligt Vesteuropa og Eurasien. Jeg siger ikke, at det vil ske, men det er det mest sandsynlige. Sandsynligvis ville det ikke ramme USA så hårdt, selv om det også ville ramme her, med det ville ramme Eurasien hårdt. Det er i dag temmelig sandsynligt.«

Mange mennesker skulle angiveligt have fejlagtige forestillinger om en stor atomkrig, og det måtte man ændre på. En sådan krig ville forløbe anderledes, end de fleste mennesker tror. »Selvfølgelig vil enhver, der forsøger at gennemføre en sådan operation, som de anglo-amerikanske magter, gå meget forsigtigt frem, så den fulde kraft af et angreb kun rammer det eurasiske territorium.«

Formodentlig er der ingen, der har til hensigt at sprænge hele planeten i luften. Det kan vel næppe være den mulighed, som den transatlantiske krigsfraktion ønsker. »Men de kunne snuble ind i det. Det er en kendsgerning, som man må tage i betragtning. Der kunne også ske noget andet; men den eurasiske option er den mest sandsynlige.« Herved ville to tredjedele af verdens befolkning sandsynligvis blive udslettet. »Men de ville sikkert have et område, hvor de fortsat kunne agere, om end med en stærkt reduceret befolkning i den transatlantiske verden.« Dette kaldte LaRouche »Zeus-optionen«, en hentydning til den græske gud, der foragtede mennesker.

Dette scenario må forhindres. Man må gøre det klart for »Zeus«, at han ikke selv ville overleve dette folkemord. »Det er min hensigt at redde menneskeheden.« Han ville gøre det klart for folk, hvad de betingelser, under hvilke denne »Zeus-option« bliver umulige at gennemføre, er.

Indikationer på forberedelserne til en atomkrig

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en dag senere i sit ugentlige webcast grundene til sin mands indtrængende advarsler om den planlagte atomkrig i Europa og Asien. »Det er ganske vigtigt, at alle folk, der besætter en betydningsfuld post, og som udtaler sig imod konfrontationen med Rusland, systematisk bliver jaget fra deres post eller får munden lukket gennem Watergate-lignende operationer. Det seneste eksempel er den tidligere britiske udenrigs- og forsvarsminister, Malcolm Rifkind[1], der som formand for det britiske parlaments efterretnings- og sikkerhedskomite »havde en meget betydningsfuld position i det britiske parlament.«

Rifkind blev, ligesom den tidligere indenrigs- og udenrigsminister Jack Straw, offer for en overlagt fælde, en såkaldt »Sting-operation«: Journalister fra avisen *Daily Telegraph* og Tv-kanalen *BBC4* havde udgivet sig for repræsentanter for en Hongkong-virksomhed, optaget samtalen i hemmelighed og efterfølgende rejst anklage om, at Rifkind og Straw kunne bestikkes. Begge trak sig meget hurtigt tilbage pga. anklagerne.

Dette skal ses i sammenhæng med bestræbelserne på at optrappe situationen i Ukraine ved at levere våben til dem. Helga Zepp-LaRouche henviste til det samtidige besøg i USA af den tidligere øverstbefalende for Maidan og nuværende ledende medlem af Ukraines Rada (Øverste Råd), Andrij Parubij. Han holdt møde i Washington med viceudenrigsminister Victoria Nuland[2], senator John McCain, den republikanske formand for Kongressen John Boehner og repræsentanter fra Pentagon, for at hverve våbenleverancer fra USA til Ukraine. Parallelt hermed havde den ukrainske præsident Petro Poroshenko besøgt IDEX-våbenmessen i Abu Dhabi og der indgået aftaler om våbenleverancer fra Emiraterne til Ukraine. Eftersom der ikke findes nogen våbenindustri i Emiraterne, kommer disse våben selvfølgelig andre steder fra.

For Moskva ville våbenleverancer fra USA til Ukraine udgøre den »røde streg«, hvis overskridelse ville gøre en direkte

militærkonfrontation uundgåelig.

En yderligere vigtig indikator for eksistensen af sådanne krigsplaner er præsident Obamas ordrer om at modernisere det amerikanske atomvåbenarsenal: »Man vil måske erindre sig, at præsident Obama under valgkampagnen i 2008 gentagne gange lovede, at han ville skære kraftigt ned på atomvåbnene, og hvis man ser på det i dag, så er det nøjagtigt det modsatte, der sker.« Obama har sat et moderniseringsprogram i gang for alle atomvåben, »til et samlet beløb af en billion dollar – det er nu engang ikke peanuts«.

Særlig bemærkelsesværdigt er moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa. Flere forfattere har påpeget, at, på grund af logikken i en atomkrig »vil, i tilfælde af, at det skulle komme dertil, alle våben blive sat ind, eller man vil i det mindste forsøge at sætte alle våben ind. For den, der ikke gør det, er den, der vil blive udslettet«.

Derfor giver det ingen mening på nuværende tidspunkt at modernisere de taktiske atomvåben, der er opstillet i Holland, Belgien og Tyrkiet. Men det er netop, hvad der sker. De nye B-61-atomvåben, der skal erstatte de forrige, har en mindre last, men en større rækkevidde, »og de udviser også i ganske farlig grad forskellen mellem atomvåben og konventionelle våben«. Det kan man også se i forbindelse med de øvrige udviklinger: Såvel Rusland som Kina har hele tiden protesteret mod USA's globale missilforsvarssystem. Moskva har altid vurderet det til at være en førsteangrebskapacitet imod Rusland. Den amerikanske militærdoktrin »Prompt Global Strike« er ligeledes baseret på den idé, at man ved hjælp af Stealth-teknologien og lignede teknologier kan undvige modstanderens luftforsvar og dermed flyve dybt ind i modstanderens territorium og udbombe hans gengældelseskapacitet. Hertil kommer NATO's udvidelse mod øst, som EU også må regnes med i, »da de jo også har militære traktater, der er struktureret fuldstændig på samme måde som NATO«, såvel som også den seneste tids fremskudte placering af våben og tropper fra USA

og NATO i Baltikum og Østeuropa – Polen, Rumænien og Bulgarien.

I denne forbindelse påpegede hun advarslerne fra den amerikanske militæranalytiker Jack Lang. Han taler på sin website om en »omvendt Cubakrise« – med den væsentlige forskel, at man ikke, som i Kennedys tilfælde, kan forvente, at Obama vil afstå fra denne provokation, og at der heller ikke findes nogen struktur, der ville gøre det muligt, men at en optrapning tværtimod er forprogrammeret.

Alt har tilspidset sig i en sådan grad, understregede fru Zepp-LaRouche, »at jeg virkelig mener, det kan gå galt, hvis vi ikke hurtigt kommer væk fra denne kurs«. Hun har kontakter til mange militære eksperter i hele verden, og det kunne virkelig være, at folk tænker, at man ville kunne føre en krig i Europa, »der også omfatter Rusland og Kina, altså Eurasien, men ikke USA's territorium ... Det er naturligvis noget, der er mere foruroligende for os i Europa end idéen om en generel atomkrig – selv om der i sagens natur ikke er nogen, der ved, hvad der vil ske, og om der dog ikke er tilstrækkeligt med atomvåben spredt over hele verden til, at det kunne føre til menneskehedens udslettelse«. Det er en virkelig akut fare.

Vi må fremtvinge en offentlig debat

Helga Zepp-LaRouche fortsatte: »På vores hjemmeside[3] har vi en liste med henved 20 artikler, som er fremkommet i den seneste tid, og som alle beskæftiger sig med dette spørgsmål, og jeg må blot endnu engang sige: Alle, der gør sig tanker om menneskehedens fremtid, har virkelig pligt til at læse disse artikler og sørge for, at der kommer en debat om det.«

Hun understregede: »Jeg mener, at vi må stille det krav, at disse amerikanske atomvåben på tysk territorium omgående fjernes. Det er det mindste, der må ske, og vi må virkelig udbrede dette krav. For det er faktisk en tragisk situation:

Da vi havde krisen over mellemdistanceraketterne i 1980'erne, var der hundrede tusinder af mennesker, der gik på gaden for at protestere mod krig ... I dag er vi meget tættere på en krig, og ingen mennesker – eller så godt som ingen – taler om det.«

I sine analyser påpeger Lyndon LaRouche, at vi må have en grundlæggende nytænkning i befolkningen for at mobilisere den: »Vi må have en ny renæssance. Vi forstår, hvordan den menneskelige art opfører sig. Vi forstår dens potentiale for det onde, såvel som for det gode, og vi må skabe et instrument, der kan bevirke det, der må gøres for at forhindre en masseudslettelse af den menneskelige befolkning. Vi må skabe en ny form for orden, en ny form for renæssance i samme ånd som den renæssance, Nicolaus Cusanus[4] skabte ...

Hvordan kan vi forene menneskehedens kræfter på en sådan måde, at de selv beslutter sig til at forhindre disse rædsler? De må overtage ledelsen. For at afvende sådanne rædsler, må man give alt, og handle i fællesskab, for at disse forfærdelige ting ikke skal ske.«

Man må se på renæssancens idéer. Europa har længe ventet på at befri sig fra Zeus' forfærdelige herredømme. »Det er altså en strategisk kraft af en ganske særlig art. Det er en særlig kraft, der kun træder i kraft meget, meget sjældent i menneskehedens historie. Og det er virkelig godt, at den gør det.«

Denne artikel er skrevet af Alexander Hartman, redaktør for den tyske avis Neue Solidarität, som er organ for Bürgerrechtsbewegung Solidarität, LaRouche-bevægelsens tyske søsterorganisation og tysk politisk parti med Helga Zepp-LaRouche som formand.

Titelbillede: Fresko i Kirche St. Michael i Bamberg, Tyskland, over dødens filosofi

[1] Se artikel [her](#)

[2] Se [EIR FOKUS: Vil Nulands nazister skubbe verden ud i Tredje Verdenskrig?](#)

[3] Se [BüSo-hjemmesiden](#)

[4] Se Specialrapport: [En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer](#)